

* * *

Toda iskra v njenih očeh — kje je ostala ta? Vzel je solnčni žarek ta krastačin biser ter ga odnesel . . . Pa kam?

Ne poprašuj dijaka naravoslovca, vprašaj rajši pesnika-jezikoslovca; opiše ti vse kakor v pravljici, kakor v pripovedki. Premisli! Zeljna gosenica se izpreminja, dokler se ne razvije v metulja! Družina čapelj speje čez gore in morja v daljno Afriko in vendar se vrne zopet po najkrajši poti v isto deželo, celo na isto streho!

Res, čudno se ti morda zdi, pa je vendar resnično! Vprašaj dijaka-naravoslovca; pritrdil ti bode. Pa saj tudi sam veš, ker si se učil v šoli ali pa že morda videl z lastnimi očmi.

A kje je ostal biser, ki ga je imela na glavi krastača?

lšči ga v solncu! Uzri ga, če moreš!

Prevelika luč ti brani! Mi, ljudje, nimamo oči, ki bi prodrla v vesoljno božje stvarstvo, toda imeli jih bomo enkrat, in tedaj bomo poslušali najlepše pripovedke — nebeške pripovedke!

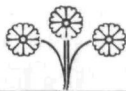
Rad šel bi tja.

Po polju gre jesen,
Ž njo hodi zimski hlad,
A tamkaj v daljnem jugu
Se druží cvet in sad.

Rad šel bi tja na jug,
Kjer čuva solnčni žar
Naravo vso, da vigred
Ne mine ji nikdar.

Rad šel bi tja, le dom
Bi vabil me nazaj,
Rad šel bi tja, da ni tu
Moj ljubi, rodni kraj.

Slavko Slavič.

Listje in cvetje.

Iz zaklada naših pregovorov.

41. Mrtvaška obleka nima žepov.

Jako pripravna je krojaška naredba, da imamo pri obleki žepe. Marsikatero reč si hoče človek posebno zavarovati in jo nosi vedno pri sebi. Kakor nalašč mu je v to svrho